

Afsnit VIII.

§ 20.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

De i denne bekendtgørelse indeholdte bestemmelser for eksamens 1. del har gyldighed for studerende, der påbegynder studiet 1. september 1948. Bestemmelserne for eksamens 2. del har gyldighed for studerende, der påbegynder 2. dels studiet 1. september 1948.

De nødvendige overgangsbestemmelser fastsættes af rektor efter indstilling af det pågældende fagråd.

Efter nærværende bestemmelsers ikrafttræden bortfalder ministeriets bekendtgørelse af 4. september 1943.

Undervisningsministeriet, den 20. maj 1948.

Hartwig Frisch.

W. Weincke.
kst. Fm.

IV. HØJSKOLENS PERSONALEFORHOLD

Den 5. september 1947 afgik lektor i automobilteknik, dr. techn., civilingeniør, cand. jur. Leopold August Damm ved døden. Lektor Damm havde siden 1. april 1934 virket som lektor i automobilteknik. I en årrække holdt dr. Damm tillige forelæsninger over aerodynamik, og efter at der i 1939 var optaget en undervisning i jura for polytekniske studerende, overtog dr. Damm velvilligst tillige denne undervisning.

Ved ministeriets skrivelse af 6. december 1947 beskikkedes civilingeniør O. Ahlmann-Ohlsen som lektor i automobilteknik for ét år fra 1. januar 1948 at regne (se nærmere under afsnit a).

Ved kgl. resolution af 8. oktober 1947 meddeltes der professor Edouard Suenson afsked efter ansøgning i nåde og med pension på grund af alder fra den 31. oktober 1947 at regne. Professor Suenson udnævntes i 1904 til docent i materiallære, og efter at lærestolen i 1916 var blevet omdannet til et professorat i materiallære og jernbeton, udnævntes professor Suenson til professor i disse fag fra 1. april 1916.

Ved kgl. resolution af 26. januar 1948 udnævntes docent, dr. techn. Axel Efsen til professor i materiallære og jernbeton fra 1. februar 1948 at regne (se nærmere under afsnit b).

Den 16. januar 1948 afgik professor i maskinlære Th. E. Thomsen ved døden. Professor Thomsen blev fra 1. august 1915 konstitueret som professor ved højskolen, og under 19. marts 1917 fik han kongelig udnævnelse i denne stilling. Om varetagelsen af undervisningen under vakancen i dette professorat og om besættelse af dette vil der blive givet meddelelse i årbogen for 1948-49.

Under hensyn til sin tjenestemandsgerning ved orlogsværftet fremsatte lektor i aeroplanlære, civilingeniør H. H. Schou-Pedersen i foråret 1947 anmodning om at måtte fratræde sin stilling ved højskolen fra udgangen af august 1947. Lektor Schou-Pedersen lovede dog villigst at føre sine elever op til eksamen i januar 1948, og lektor Schou-Pedersen, der efter højskolens anmodning overtog det pågældende lektorat den 1. oktober 1940, ophørte således med sin lærergerning fra udgangen af januar måned 1948.

Ved ministeriets skrivelse af 4. februar 1948 beskikkedes kaptajn, cand. mag. P. N. Brandt-Møller som lektor i aeroplanlære fra 1. februar 1948 at regne (se nærmere under afsnit c).

Ved kgl. resolution af 12. februar 1948 udnævntes dr. techn. Johan Georg Hannemann til professor i bygningsstatik og bærende konstruktioner fra 1. februar 1948 at regne (se nærmere under afsnit b).

Ved kgl. resolution af 3. april 1948 meddeltes der professor i fysik E. S. Johansen afsked efter ansøgning på grund af alder i nåde og med pension fra den af ham beklædte stilling fra den 31. august 1948 at regne. Professor Johansen blev i 1914 docent ved højskolen og udnævntes den 1. oktober 1921 til professor.

Ved kgl. resolution af 20. april 1948 udnævntes docent ved Danmarks farmaceutiske højskole, dr. phil. Rasmus Ebbe Hansen Rasmussen til professor i fysik fra 1. september s. å. at regne (se nærmere under afsnit e).

Ved skrivelse af 6. april 1948 genbeskikkedes dr. phil. Sv. Lauritzen som lektor i matematik fra 1. april 1948 at regne for et tidsrum af 3 år.

Ved kgl. resolution af 26. april 1948 udnævntes lektor, civilingeniør Johan Georg Chr. Weber til professor i belysningsteknik fra 1. april 1948 at regne (se nærmere under afsnit d).

Ved kgl. resolution af 26. april 1948 udnævntes dr. techn. Børge Johannes Rambøll til docent i bygningsstatik og jernkonstruktioner fra 1. april 1948 at regne (se nærmere under afsnit f).

Ved ministeriets skrivelse af 7. maj 1948 beskikkedes amanuensis af 2. grad, cand. mag. H. Højgaard Jensen som lektor i teoretisk og eksperimentel fysik ved højskolen for et tidsrum af 1 år fra den 1. april 1948 at regne.

Ved ministeriets skrivelse af 22. juni 1948 konstitueredes docent, dr. techn. B. J. Rambøll som professor i materiallære og jernbeton fra 1. april 1948 at regne (se nærmere under afsnit g).

Ved kgl. resolution af 31. august 1948 udnævntes afdelingsingeniør, cand. polyt. Ove Høegh-Guldberg Hoff til professor i mekanisk teknologi fra 1. september 1948 at regne (se nærmere under afsnit h).

a. *Besættelse af lektoratet i automobilteknik.*

Efter at lektoratet på sædvanlig måde var blevet opslået, indkom der tre ansøgninger til dette, nemlig fra civilingeniør O. D. Ahlmann-Ohlsen, civilingeniør H. M. Hasselbalch og civilingeniør Erik Viuf Quistgaard. Over disse ansøgninger afgav fagrådet for den maskintekniske ingeniørvidenskab følgende indstilling til lærerrådet:

»På et fagrådsmøde igår diskuteredes de indkomne ansøgninger til lektoratet i automobilteknik.

Civilingeniør *Erik Viuf Quistgaard* er dygtig og har arbejdet godt i assistentstillinger ved teknologisk institutets automobilafdeling og på højskolens maskinkonstruktionsafdeling. Han er imidlertid så ung, at man vil anse det for ønskeligt, han ved en planlagt studierejse til U.S.A. får lejlighed til at udvikle sig yderligere, før han ansættes i en stilling af denne art.

Civilingeniør *H. M. Hasselbalch* er 43 år og har 18 års praksis ved ingeniørarbejder, men har kun i godt halvandet år haft tilknytning til automobilbranchen. I fagrådet mener man ikke, at hans kvalifikationer er så gode som civilingeniør *O. D. Ahlmann-Ohlsens*. Denne ansøger er 32 år og har i 6 år givet sig af med automobilteknik, i 1941–43 hos F. Bülow & Co., i 1943–46 hos specialfabrikken Auto, i 1944–45 ved undervisningsarbejde på automobilafdelingerne på teknologisk institut og på Danmarks tekniske højskole (som medhjælper hos dr. techn. Leo A. Damm) og fra 1945 som selvstændig rådgivende ingeniør. Endvidere har ansøgeren skrevet forskellige små artikler om automobiler, og han er hovedredaktør for en ny udgave af automobilens håndbog. Ahlmann-Ohlsens eksamen er ikke særlig god (2. kar.), men han har ved sit arbejde i praksis vist sig som en dygtig ingeniør, som må forventes på tilfredsstillende måde at kunne udfylde den ledige stilling. Under hensyn til de forhåndenværende forhold mener man i fagrådet at måtte anbefale, at stillingen foreløbig kun besættes for ét år.«

Lærerrådet fulgte denne indstilling, og med ministeriets skrivelse af 6. december 1947 beskikkedes civilingeniør O. D. Ahlmann-Ohlsen som lektor i automobilteknik for tidsrummet 1. juni–31. december 1948.

b. *Besættelse af professoratet i materiellære og jernbeton og af professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner.*

Professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner havde henhørt siden professor Nøkkentveds død den 23. marts 1945 (se årbog 1944–45, side 237). Såvel dette embede som professoratet i materiellære og jernbeton blev opslået på sædvanlig måde i foråret 1947. Til professoratet i materiellære og jernbeton indkom ansøgninger fra laboratorieingeniør H. Dührkop, docent, dr. A. V. Efsen, lektor, dr.

techn. I. G. Hannemann, civilingeniør E. C. D. Jensen, laboratorieingeniør, dr. techn. K. W. Johansen og lektor, dr. techn. B. J. Rambøll. Til professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner var der følgende ansøgere: Docent, dr. A. V. Efsen, lektor, dr. techn. I. G. Hannemann og lektor, dr. techn. B. J. Rambøll.

Ved et den 25. september 1947 afholdt lærerrådsmøde nedsatte lærerrådet et for begge professorater fælles bedømmelsesudvalg, bestående af professorerne A. E. Bretting, A. R. Christensen, Anker Engelund, P. M. Frandsen, A. R. Holm, E. Suenson og E. Thaulow og fire udefra tilkaldte sagkyndige: Civilingeniør P. Kernn-Jespersen, direktør, civilingeniør J. Løventhal, dr. techn. N. J. Nielsen og direktør, civilingeniør H. W. Pade.

En femmandsgruppe, bestående af P. Kernn-Jespersen, J. Løventhal, N. J. Nielsen, H. Pade og E. Suenson fremsatte følgende indstilling vedrørende faget materialprøvning og jernbeton:

»Ved skrivelse af 1. oktober 1947 har højskolen vist os den ære og tillid at anmode os om at indtræde i det på lærerrådsmødet den 25. september nedsatte udvalg til at bedømme de indkomne ansøgninger til de ledige professorater i henholdsvis »Materiallære og Jernbeton« og »Bygningsstatik og bærende Konstruktioner«.

Med hensyn til det første professorat – materiallære og jernbeton – er det vor opfattelse, at udviklingen indenfor de nævnte fag har været så stor, samt at betydningen af disse er så afgørende, at tidspunktet nu er nået, hvor det vil være absolut nødvendigt, at undervisningen varetages af to lærere i stedet for af én lærer som hidtil. Det er os bekendt, at også lærerrådet i sit møde den 25. september d. å. har taget dette standpunkt. Når professor Suenson hidtil har bestredet undervisningen i begge fag, har det sin historiske begrundelse. Da professor Suenson i sin tid blev docent i materiallære, var dette et forholdsvis upåagtet og uopdyrket fag. Faget jernbeton eksisterede slet ikke, og det skyldes i allerhøjeste grad professor Suensons dygtige og energiske arbejde, at begge fag nu indtager en så smuk og betydningsfuld plads i undervisningen ved højskolen.

Man må imidlertid, som anført, nu erkende, at vi forstår, at professor Suenson er den første til selv at erkende, at fagene i dag har nået en sådan udvikling og indtager en så afgjort betydningsfuld stilling indenfor civilingeniøruddannelsen, at det vil være uoverkommeligt for en enkelt person at påtage sig stilling som professor i begge fag.

Ved behandlingen af de indkomne ansøgninger er denne vor opfattelse ikke afsvækket, men tværtimod forstærket, idet det af ansøgningerne fremgår, at ingen af ansøgerne kan siges at besidde en så omfattende viden og erfaring indenfor begge de pågældende fag, som man med rimelighed kan forlange som betingelse for at beklæde et professorat i begge discipliner med dertil hørende undervisning og

forskning, hvorimod der blandt ansøgerne findes flere velegnede til henholdsvis den ene eller den anden disciplin.

Under hensyntagen hertil er vi kommet til den opfattelse, at det for at sikre en tilfredsstillende undervisning i disse for vor civilingeniørstand og vort erhvervsliv så vigtige discipliner vil være absolut påkrævet, at der søges udveje for en deling af professoratet i to professorater, inden der træffes en endelig ordning i dette spørgsmål.

Såfremt en sådan deling kan opnås, kan vi indstille civilingeniør H. Dührkop som bedst kvalificeret til professoratet i materiallære, idet vi i særlig grad lægger vægt på, at ing. Dührkop, udover sin alsidige og grundige viden indenfor materiallæren, i sin hidtidige stilling har udvist udmærkede egenskaber som lærer, samt at han tillige indenfor materialprøvningslaboratoriets klientel nyder en ubetinget anseelse og tillid, en kendsgerning, som bl. a. statsprøveanstalten, som står i stadigt og nært samarbejde med laboratoriet, for sit vedkommende har be myndiget os til at tilkendegive.

Til professoratet i jernbeton indstiller vi som fuldt ud og bedst kvalificeret blandt ansøgerne dr. techn. Axel Efsen.

Som en midlertidig ordning, indtil det nye professorat er bevilget, skal vi foreslå, at den adskillelse, som midlertidig indførtes i 1943, fortsættes, således at docent Efsen midlertidig overtager undervisningen i jernbeton, og at civilingeniør Dührkop midlertidig overtager undervisningen i faget materiallære og ledelsen af byggeteknisk laboratorium.«

To af denne gruppe, nemlig P. Kerrn-Jespersen og N. J. Nielsen afgav følgende indstilling vedrørende professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner (de 3 øvrige medlemmer af femmandsgruppen ønskede ikke at afgive nogen udtalelse vedrørende besættelse af denne lærerstilling):

»Der har til dette embede meldt sig tre ansøgere, nemlig:

1. Docent ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Axel Efsen,
2. Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Johan Georg Hannemann,
3. Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Børge Johannes Rambøll.

De tre ansøgere har alle gennem lang tid haft tilknytning til højskolens undervisning og forskning i bygningsstatik og bærende konstruktioner og har desuden alsidige erfaringer som bygningsingeniører. Vi anser dem alle for vel kvalificerede til stillingen, idet vi dog placerer ansøgerne i den ovenfor angivne nummerorden.

Vi henviser til vor indstilling angående professoratet i materiallære og jernbeton således at forstå, at såfremt dr. Efsen opnår stilling som professor i jernbeton, kan vi anbefale lærerrådet at udtale sig for lektor, dr. techn. I. G. Hannemanns ansættelse i det ledige professorat i bygningsstatik og bærende konstruktioner.«

techn. I. G. Hannemann, civilingeniør E. C. D. Jensen, laboratorieingeniør, dr. techn. K. W. Johansen og lektor, dr. techn. B. J. Rambøll. Til professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner var der følgende ansøgere: Docent, dr. A. V. Efsen, lektor, dr. techn. I. G. Hannemann og lektor, dr. techn. B. J. Rambøll.

Ved et den 25. september 1947 afholdt lærerrådsmøde nedsatte lærerrådet et for begge professorater fælles bedømmelsesudvalg, bestående af professorerne A. E. Bretting, A. R. Christensen, Anker Engelund, P. M. Frandsen, A. R. Holm, E. Suenson og E. Thaulow og fire udefra tilkaldte sagkyndige: Civilingeniør P. Kernn-Jespersen, direktør, civilingeniør J. Løventhal, dr. techn. N. J. Nielsen og direktør, civilingeniør H. W. Pade.

En femmandsgruppe, bestående af P. Kernn-Jespersen, J. Løventhal, N. J. Nielsen, H. Pade og E. Suenson fremsatte følgende indstilling vedrørende faget materialprøvning og jernbeton:

»Ved skrivelse af 1. oktober 1947 har højskolen vist os den ære og tillid at anmode os om at indtræde i det på lærerrådsmødet den 25. september nedsatte udvalg til at bedømme de indkomne ansøgninger til de ledige professorater i henholdsvis »Materiallære og Jernbeton« og »Bygningsstatik og bærende Konstruktioner«.

Med hensyn til det første professorat – materiallære og jernbeton – er det vor opfattelse, at udviklingen indenfor de nævnte fag har været så stor, samt at betydningen af disse er så afgørende, at tidspunktet nu er nået, hvor det vil være absolut nødvendigt, at undervisningen varetages af to lærere i stedet for af én lærer som hidtil. Det er os bekendt, at også lærerrådet i sit møde den 25. september d. å. har taget dette standpunkt. Når professor Suenson hidtil har bestredet undervisningen i begge fag, har det sin historiske begrundelse. Da professor Suenson i sin tid blev docent i materiallære, var dette et forholdsvis upåagtet og uopdyrket fag. Faget jernbeton eksisterede slet ikke, og det skyldes i allerhøjeste grad professor Suensons dygtige og energiske arbejde, at begge fag nu indtager en så smuk og betydningsfuld plads i undervisningen ved højskolen.

Man må imidlertid, som anført, nu erkende, at vi forstår, at professor Suenson er den første til selv at erkende, at fagene i dag har nået en sådan udvikling og indtager en så afgjort betydningsfuld stilling indenfor civilingeniøruddannelsen, at det vil være uoverkommeligt for en enkelt person at påtage sig stilling som professor i begge fag.

Ved behandlingen af de indkomne ansøgninger er denne vor opfattelse ikke afsvækket, men tværtimod forstærket, idet det af ansøgningerne fremgår, at ingen af ansøgerne kan siges at besidde en så omfattende viden og erfaring indenfor begge de pågældende fag, som man med rimelighed kan forlange som betingelse for at beklæde et professorat i begge discipliner med dertil hørende undervisning og

forskning, hvorimod der blandt ansøgerne findes flere velegnede til henholdsvis den ene eller den anden disciplin.

Under hensyntagen hertil er vi kommet til den opfattelse, at det for at sikre en tilfredsstillende undervisning i disse for vor civilingeniørstand og vort erhvervsliv så vigtige discipliner vil være absolut påkrævet, at der søges udveje for en deling af professoratet i to professorater, inden der træffes en endelig ordning i dette spørgsmål.

Såfremt en sådan deling kan opnås, kan vi indstille civilingeniør H. Dührkop som bedst kvalificeret til professoratet i materiallære, idet vi i særlig grad lægger vægt på, at ing. Dührkop, udover sin alsidige og grundige viden indenfor materiallæren, i sin hidtidige stilling har udvist udmærkede egenskaber som lærer, samt at han tillige indenfor materialprøvningslaboratoriets klientel nyder en ubetinget anseelse og tillid, en kendsgerning, som bl. a. statsprøveanstalten, som står i stadigt og nært samarbejde med laboratoriet, for sit vedkommende har be myndiget os til at tilkendegive.

Til professoratet i jernbeton indstiller vi som fuldt ud og bedst kvalificeret blandt ansøgerne dr. techn. Axel Efsen.

Som en midlertidig ordning, indtil det nye professorat er bevilget, skal vi foreslå, at den adskillelse, som midlertidig indførtes i 1943, fortsættes, således at docent Efsen midlertidig overtager undervisningen i jernbeton, og at civilingeniør Dührkop midlertidig overtager undervisningen i faget materiallære og ledelsen af byggeteknisk laboratorium.«

To af denne gruppe, nemlig P. Kern-Jespersen og N. J. Nielsen afgav følgende indstilling vedrørende professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner (de 3 øvrige medlemmer af femmandsgruppen ønskede ikke at afgive nogen udtalelse vedrørende besættelse af denne lærerstilling):

»Der har til dette embede meldt sig tre ansøgere, nemlig:

1. Docent ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Axel Efsen,
2. Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Johan Georg Hannemann,
3. Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Børge Johannes Rambøll.

De tre ansøgere har alle gennem lang tid haft tilknytning til højskolens undervisning og forskning i bygningsstatik og bærende konstruktioner og har desuden alsidige erfaringer som bygningsingeniører. Vi anser dem alle for vel kvalificerede til stillingen, idet vi dog placerer ansøgerne i den ovenfor angivne nummerorden.

Vi henviser til vor indstilling angående professoratet i materiallære og jernbeton således at forstå, at såfremt dr. Efsen opnår stilling som professor i jernbeton, kan vi anbefale lærerrådet at udtale sig for lektor, dr. techn. I. G. Hannemanns ansættelse i det ledige professorat i bygningsstatik og bærende konstruktioner.«

techn. I. G. Hannemann, civilingeniør E. C. D. Jensen, laboratorieingeniør, dr. techn. K. W. Johansen og lektor, dr. techn. B. J. Rambøll. Til professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner var der følgende ansøgere: Docent, dr. A. V. Efsen, lektor, dr. techn. I. G. Hannemann og lektor, dr. techn. B. J. Rambøll.

Ved et den 25. september 1947 afholdt lærerrådsmøde nedsatte lærerrådet et for begge professorater fælles bedømmelsesudvalg, bestående af professorerne A. E. Bretting, A. R. Christensen, Anker Engelund, P. M. Frandsen, A. R. Holm, E. Suenson og E. Thaulow og fire udefra tilkaldte sagkyndige: Civilingeniør P. Kernn-Jespersen, direktør, civilingeniør J. Løventhal, dr. techn. N. J. Nielsen og direktør, civilingeniør H. W. Pade.

En femmandsgruppe, bestående af P. Kernn-Jespersen, J. Løventhal, N. J. Nielsen, H. Pade og E. Suenson fremsatte følgende indstilling vedrørende faget materialprøvning og jernbeton:

»Ved skrivelse af 1. oktober 1947 har højskolen vist os den ære og tillid at anmode os om at indtræde i det på lærerrådsmødet den 25. september nedsatte udvalg til at bedømme de indkomne ansøgninger til de ledige professorater i henholdsvis »Materiallære og Jernbeton« og »Bygningsstatik og bærende Konstruktioner«.

Med hensyn til det første professorat – materiallære og jernbeton – er det vor opfattelse, at udviklingen indenfor de nævnte fag har været så stor, samt at betydningen af disse er så afgørende, at tidspunktet nu er nået, hvor det vil være absolut nødvendigt, at undervisningen varetages af to lærere i stedet for af én lærer som hidtil. Det er os bekendt, at også lærerrådet i sit møde den 25. september d. å. har taget dette standpunkt. Når professor Suenson hidtil har bestredet undervisningen i begge fag, har det sin historiske begrundelse. Da professor Suenson i sin tid blev docent i materiallære, var dette et forholdsvis upåagtet og uopdyrket fag. Faget jernbeton eksisterede slet ikke, og det skyldes i allerhøjeste grad professor Suensons dygtige og energiske arbejde, at begge fag nu indtager en så smuk og betydningsfuld plads i undervisningen ved højskolen.

Man må imidlertid, som anført, nu erkende, at vi forstår, at professor Suenson er den første til selv at erkende, at fagene i dag har nået en sådan udvikling og indtager en så afgjort betydningsfuld stilling indenfor civilingeniøruddannelsen, at det vil være uoverkommeligt for en enkelt person at påtage sig stilling som professor i begge fag.

Ved behandlingen af de indkomne ansøgninger er denne vor opfattelse ikke afsvækket, men tværtimod forstærket, idet det af ansøgningerne fremgår, at ingen af ansøgerne kan siges at besidde en så omfattende viden og erfaring indenfor begge de pågældende fag, som man med rimelighed kan forlange som betingelse for at beklæde et professorat i begge discipliner med dertil hørende undervisning og

forskning, hvorimod der blandt ansøgerne findes flere velegnede til henholdsvis den ene eller den anden disciplin.

Under hensyntagen hertil er vi kommet til den opfattelse, at det for at sikre en tilfredsstillende undervisning i disse for vor civilingeniørstand og vort erhvervsliv så vigtige discipliner vil være absolut påkrævet, at der søges udveje for en deling af professoratet i to professorater, inden der træffes en endelig ordning i dette spørgsmål.

Såfremt en sådan deling kan opnås, kan vi indstille civilingeniør H. Dührkop som bedst kvalificeret til professoratet i materiallære, idet vi i særlig grad lægger vægt på, at ing. Dührkop, udover sin alsidige og grundige viden indenfor materiallæren, i sin hidtidige stilling har udvist udmærkede egenskaber som lærer, samt at han tillige indenfor materialprøvningslaboratoriets klientel nyder en ubetinget anseelse og tillid, en kendsgerning, som bl. a. statsprøveanstalten, som står i stadigt og nært samarbejde med laboratoriet, for sit vedkommende har be myndiget os til at tilkendegive.

Til professoratet i jernbeton indstiller vi som fuldt ud og bedst kvalificeret blandt ansøgerne dr. techn. Axel Efsen.

Som en midlertidig ordning, indtil det nye professorat er bevilget, skal vi foreslå, at den adskillelse, som midlertidig indførtes i 1943, fortsættes, således at docent Efsen midlertidig overtager undervisningen i jernbeton, og at civilingeniør Dührkop midlertidig overtager undervisningen i faget materiallære og ledelsen af byggeteknisk laboratorium.«

To af denne gruppe, nemlig P. Kern-Jespersen og N. J. Nielsen afgav følgende indstilling vedrørende professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner (de 3 øvrige medlemmer af femmandsgruppen ønskede ikke at afgive nogen udtalelse vedrørende besættelse af denne lærerstilling):

»Der har til dette embede meldt sig tre ansøgere, nemlig:

1. Docent ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Axel Efsen,
2. Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Johan Georg Hannemann,
3. Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Børge Johannes Rambøll.

De tre ansøgere har alle gennem lang tid haft tilknytning til højskolens undervisning og forskning i bygningsstatik og bærende konstruktioner og har desuden alsidige erfaringer som bygningsingeniører. Vi anser dem alle for vel kvalificerede til stillingen, idet vi dog placerer ansøgerne i den ovenfor angivne nummerorden.

Vi henviser til vor indstilling angående professoratet i materiallære og jernbeton således at forstå, at såfremt dr. Efsen opnår stilling som professor i jernbeton, kan vi anbefale lærerrådet at udtale sig for lektor, dr. techn. I. G. Hannemanns ansættelse i det ledige professorat i bygningsstatik og bærende konstruktioner.«

techn. I. G. Hannemann, civilingeniør E. C. D. Jensen, laboratorieingeniør, dr. techn. K. W. Johansen og lektor, dr. techn. B. J. Rambøll. Til professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner var der følgende ansøgere: Docent, dr. A. V. Efsen, lektor, dr. techn. I. G. Hannemann og lektor, dr. techn. B. J. Rambøll.

Ved et den 25. september 1947 afholdt lærerrådsmøde nedsatte lærerrådet et for begge professorater fælles bedømmelsesudvalg, bestående af professorerne A. E. Bretting, A. R. Christensen, Anker Engelund, P. M. Frandsen, A. R. Holm, E. Suenson og E. Thaulow og fire udefra tilkaldte sagkyndige: Civilingeniør P. Kern-Jespersen, direktør, civilingeniør J. Løventhal, dr. techn. N. J. Nielsen og direktør, civilingeniør H. W. Pade.

En femmandsgruppe, bestående af P. Kern-Jespersen, J. Løventhal, N. J. Nielsen, H. Pade og E. Suenson fremsatte følgende indstilling vedrørende faget materialprøvning og jernbeton:

»Ved skrivelse af 1. oktober 1947 har højskolen vist os den ære og tillid at anmode os om at indtræde i det på lærerrådsmødet den 25. september nedsatte udvalg til at bedømme de indkomne ansøgninger til de ledige professorater i henholdsvis »Materiallære og Jernbeton« og »Bygningsstatik og bærende Konstruktioner«.

Med hensyn til det første professorat – materiallære og jernbeton – er det vor opfattelse, at udviklingen indenfor de nævnte fag har været så stor, samt at betydningen af disse er så afgørende, at tidspunktet nu er nået, hvor det vil være absolut nødvendigt, at undervisningen varetages af to lærere i stedet for af én lærer som hidtil. Det er os bekendt, at også lærerrådet i sit møde den 25. september d. å. har taget dette standpunkt. Når professor Suenson hidtil har bestredet undervisningen i begge fag, har det sin historiske begrundelse. Da professor Suenson i sin tid blev docent i materiallære, var dette et forholdsvis upåagtet og uopdyrket fag. Faget jernbeton eksisterede slet ikke, og det skyldes i allerhøjeste grad professor Suensons dygtige og energiske arbejde, at begge fag nu indtager en så smuk og betydningsfuld plads i undervisningen ved højskolen.

Man må imidlertid, som anført, nu erkende, at vi forstår, at professor Suenson er den første til selv at erkende, at fagene i dag har nået en sådan udvikling og indtager en så afgjort betydningsfuld stilling indenfor civilingeniøruddannelsen, at det vil være uoverkommeligt for en enkelt person at påtage sig stilling som professor i begge fag.

Ved behandlingen af de indkomne ansøgninger er denne vor opfattelse ikke afsvækket, men tværtimod forstærket, idet det af ansøgningerne fremgår, at ingen af ansøgerne kan siges at besidde en så omfattende viden og erfaring indenfor begge de pågældende fag, som man med rimelighed kan forlange som betingelse for at beklæde et professorat i begge discipliner med dertil hørende undervisning og

forskning, hvorimod der blandt ansøgerne findes flere velegnede til henholdsvis den ene eller den anden disciplin.

Under hensyntagen hertil er vi kommet til den opfattelse, at det for at sikre en tilfredsstillende undervisning i disse for vor civilingeniørstand og vort erhvervsliv så vigtige discipliner vil være absolut påkrævet, at der søges udveje for en deling af professoratet i to professorater, inden der træffes en endelig ordning i dette spørgsmål.

Såfremt en sådan deling kan opnås, kan vi indstille civilingeniør H. Dührkop som bedst kvalificeret til professoratet i materiallære, idet vi i særlig grad lægger vægt på, at ing. Dührkop, udover sin alsidige og grundige viden indenfor materiallæren, i sin hidtidige stilling har udvist udmærkede egenskaber som lærer, samt at han tillige indenfor materialprøvningslaboratoriets klientel nyder en ubetinget anseelse og tillid, en kendsgerning, som bl. a. statsprøveanstalten, som står i stadigt og nært samarbejde med laboratoriet, for sit vedkommende har be myndiget os til at tilkendegive.

Til professoratet i jernbeton indstiller vi som fuldt ud og bedst kvalificeret blandt ansøgerne dr. techn. Axel Efsen.

Som en midlertidig ordning, indtil det nye professorat er bevilget, skal vi foreslå, at den adskillelse, som midlertidig indførtes i 1943, fortsættes, således at docent Efsen midlertidig overtager undervisningen i jernbeton, og at civilingeniør Dührkop midlertidig overtager undervisningen i faget materiallære og ledelsen af byggeteknisk laboratorium.«

To af denne gruppe, nemlig P. Kern-Jespersen og N. J. Nielsen afgav følgende indstilling vedrørende professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner (de 3 øvrige medlemmer af femmandsgruppen ønskede ikke at afgive nogen udtalelse vedrørende besættelse af denne lærerstilling):

»Der har til dette embede meldt sig tre ansøgere, nemlig:

1. Docent ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Axel Efsen,
2. Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Johan Georg Hannemann,
3. Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Børge Johannes Rambøll.

De tre ansøgere har alle gennem lang tid haft tilknytning til højskolens undervisning og forskning i bygningsstatik og bærende konstruktioner og har desuden alsidige erfaringer som bygningsingeniører. Vi anser dem alle for vel kvalificerede til stillingen, idet vi dog placerer ansøgerne i den ovenfor angivne nummerorden.

Vi henviser til vor indstilling angående professoratet i materiallære og jernbeton således at forstå, at såfremt dr. Efsen opnår stilling som professor i jernbeton, kan vi anbefale lærerrådet at udtale sig for lektor, dr. techn. I. G. Hannemanns ansættelse i det ledige professorat i bygningsstatik og bærende konstruktioner.«

En tomandsgruppe, bestående af A. R. Holm og E. Thaulow afgav følgende indstilling vedrørende begge professorater:

»Om ansøgerne til det ledige professorat i materiallære og jernbeton bemærker vi, at ingen af ansøgerne efter vort skøn er fuldt kvalificerede til stillingen, hvilket i og for sig er meget naturligt, da fagene materiallære og jernbeton i de senere år har udviklet sig så meget, at én mand næppe vil kunne overkomme at følge med i begge. Bestræbelsen for at få dem adskilt bør derfor fortsættes.

Om de enkelte ansøgere vil vi udtale:

Civilingeniør *H. Dührkop* har som mangeårig medarbejder hos professor Suenson stor erfaring på materiallærens område, og han har på dette område skrevet en række gode afhandlinger, hvoraf en har fået Raben-Levetzaus fonds præmie. Hans pædagogiske evner er gode. Da han imidlertid i sin ansøgning har skrevet, at han ikke ønsker at overtage undervisningen i jernbeton, kan han ved denne lejlighed næppe umiddelbart komme i betragtning, omend han vel nok er den ansøger, der har haft mest at gøre med materiallære. Det bør i denne forbindelse erindres, at jernbetons anvendelse til brobygning allerede nu i en årrække har været doceret af læreren i bygningsstatik og bærende konstruktioner, og at der er mulighed for, at også jernbetons anvendelse til husbygning falder indenfor nævnte fag. Tilbage bliver da kun materialet jernbeton, og dette må ligge indenfor Dührkops erfaringsområde.

Docent, dr. tech. *Axel Efsen* har med fremragende dygtighed skrevet en stor række afhandlinger, især indenfor området bygningsstatik og bærende konstruktioner, og han har en meget stor erfaring fra praksis, idet han har ledet mange store ingeniørarbejder, hvorved han må have skaffet sig stor indsigt på tilsvarende områder af materiallæren. Hans pædagogiske evner synes ikke fuldt ud at stå mål med, hvad han iøvrigt har præsteret.

Dr. techn. *I. G. Hannemann* og *B. J. Rambøll* er yngre ingeniører, der begge med hæder har taget doktorgraden på emner indenfor bygningsstatik og bærende konstruktioner samt skrevet forskellige andre afhandlinger. De har, tildels i fællesskab, stået for udførelsen af betydelige ingeniørarbejder og må derved ligesom Efsen have fået en, omend speciel, viden indenfor materiallæren. Begge de nævnte har ved deres arbejde her ved højskolen vist sig at være gode lærere. Til brug ved undervisning for arkitekter på akademiet har dr. Rambøll færdigskrevet og udgivet en af afdøde professor Nøkkentved planlagt bog: »Fundering og bærende Konstruktioner«, der efter fagmænds udsagn er en god bog.

Af de sidst nævnte tre ansøgere er dr. Rambøll den yngste. Skulle der blive tale om at vælge en af dem til professor i materiallære og jernbeton, bør efter vor formening Rambøll foretrækkes, dels fordi han

i kraft af sin ungdom må forventes bedst at kunne supplere sin viden i materiallæren, dels fordi han ved sin undervisning i en usædvanlig grad har haft de studerende med sig.

Civilingeniør *E. C. D. Jensen* har ved sin langvarige tjeneste i Københavns kommune fået stor indsigt og erfaring i de fag, som her er på tale, og regnes iøvrigt for en dygtig ingeniør. Han vil dog ikke her kunne gøre sig gældende, bl. a. fordi han snart fylder 50 år.

Dr. techn. *K. W. Johansen* har ved sin doktorafhandling og ved sine andre tekniske afhandlinger vist sig som en matematisk interesseret ingeniør med store evner. Han har nogen tilknytning til materiallæren ved i årene 1924–26 at have været assistent hos professor Suenson, og desuden har han i tiden fra 1931 til nu været medarbejder ved laboratoriet for bygningsstatik og bærende konstruktioner. Til gengæld synes han ikke at have haft samme betydelige ingeniørpraksis, som flere af de andre ansøgere. Han siges at holde gode forelæsninger, og han må som ansøger antages at stå omtrent på linie med doktorerne Hannemann og Rambøll.

Såfremt der var tale om et rent professorat i materiallære, uden jernbeton, ville efter vort skøn *Dührkop* være den mest kvalificerede af ansøgerne. Skal professoratet derimod omfatte både materiallæren og jernbeton, ønsker vi særlig at fremhæve *Rambøll* af de ovenfor anførte grunde.

Om ansøgerne til professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner, nemlig docent, dr. techn. A. Efsen, dr. techn. I. G. Hannemann og dr. techn. B. J. Rambøll, ønsker vi at udtale, at vi efter de i udvalget fremkomne udtalelser finder dem alle udmærket kvalificerede til dette professorat og vil finde det naturligt, at docent Efsen, som den mest erfarne, overtager dette.«

En firemandsgruppe, bestående af professorerne A. E. Bretting, A. R. Christensen, Anker Engelund og P. M. Frandsen afgav nedenævnte indstilling, hvis ene afsnit omhandler lærestolen i materiallære og jernbeton, og hvis andet afsnit omhandler professoratet i bygningsstatik og bærende konstruktioner:

»Der har til dette embede meldt sig 6 ansøgere, nemlig:

- a) Civilingeniør Ernst Christopher Ditlev Jensen, født 5. oktober 1896.
- b) Laboratorieingeniør ved Danmarks tekniske højskole H. Dührkop, født 22. september 1901.
- c) Lektor, videnskabelig assistent ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Børge Johannes Rambøll, født 30. maj 1911.
- d) Lektor, videnskabelig assistent ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Johan Georg Hannemann, født 15. april 1907.
- e) Laboratorieingeniør ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Knud Winstrup Johansen, født 26. august 1901.
- f) Docent ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Axel Efsen, født 1. januar 1893.

a) Civilingeniør *Jensen* er udgået som bygningsingeniør fra Danmarks tekniske højskole i 1920 og har derefter siden august 1920 været ingeniør ved Københavns bygningskommission. I denne stilling har han haft lejlighed til at gennemgå en lang række byggeprojekter, om hvilke der er søgt om godkendelse fra byggemyndighederne, og til at udøve kontrol med, at de godkendte tegninger og beregninger følges ved byggearbejdet.

Civilingeniør *Jensen* må anses for en dygtig og erfaren ingeniør, der dog efter det foreliggende ikke har beskæftiget sig med teknisk-videnskabeligt arbejde eller med undervisning. Da man bør have den stærkest mulige overbevisning om, at den, der ansættes i stillingen, har evne til ved siden af undervisningen at fremme faget ved teoretiske og eksperimentelle arbejder, mener man ikke, at civilingeniør *Jensen* kan komme i betragtning ved stillingens besættelse.

b) Laboratorieingeniør *Dührkop* er udgået som bygningsingeniør fra Danmarks tekniske højskole i 1927 og har derefter uafbrudt haft sin gerning ved højskolens laboratorium for byggeteknik, først som løserer tilknyttet assistent, fra 1. april 1934 som fast videnskabelig assistent, fra 1. oktober 1942 som amanuensis og endelig fra 1. april 1945 som laboratorieingeniør.

Da *Dührkops* ansøgning slutter således: ». . . og min ansøgning gælder alene professoratet i materiallære og stillingen som bestyrer af det tilhørende laboratorium«, fremgår det således klart, at han ikke søger det oplåede professorat i materiallære og jernbeton, og allerede derfor ikke ville kunne komme i betragtning ved besættelsen af dette. Han mener sig ikke kompetent til at overtage en lærerstilling i jernbeton. Man har til trods herfor gennemgået ansøgningen og samlet oplysninger om ansøgeren af hensyn til den interesse, der for lærerrådet må ligge i at få en foreløbig udtalelse om *Dührkops* kvalifikationer for det tilfælde, at de to discipliner materiallære og jernbeton bliver adskilt ved, at der opnås bevilling på en normeringslov til endnu en lærerstilling.

Af de 6 foreliggende ansøgere udtaler de 5 andre, at de i tilfælde af en deling ønsker at afgive materiallæren.

Dührkops lange virksomhed ved højskolen viser umiskendeligt, at han har været en flittig og dygtig medarbejder ved laboratoriet. Fra hans undervisning i laboratoriet og fra de tilfælde, hvor han som vikar for professoren har undervist eller eksamineret i materiallære, foreligger der vidnesbyrd om gode pædagogiske evner.

Hans selvstændige arbejder af videnskabeligt indhold er meget fåtallige, navnlig i betragtning af hans 20 år lange virksomhed og hans alder (46 år), men de nævnte fåtallige arbejder er gode.

Dührkop har ikke i nævneværdig grad igennem ingeniørpraksis været beskæftiget med byggearbejders planlægning og udførelse, og

det kan befrygtes, at han ikke har kunnet samle alle de nyttige erfaringer, der vanskeligt erhverves på anden måde end denne, ligesom der kan herske nogen tvivl om, hvorvidt Dührkop vil evne at lede et forskningslaboratorium. På den anden side har han som nævnt en mangeårig laboratorieerfaring.

De fire nedenfor nærmere omtalte ansøgere anser vi for alle at være kvalificerede til den ledige stilling med de anførte motiveringer. Det gælder for alle fire, at de i tilfælde af en deling af fagene ønsker at afgive materiallæren.

c) Dr. *Rambøll* er udgået som bygningsingeniør fra Danmarks tekniske højskole i 1935 og har i de forløbne år haft ansættelse dels hos entreprenører, dels hos rådgivende ingeniører og har herved gennemgået en omfattende og alsidig træning som bygningsingeniør. Fra 1938 har Rambøll tillige været knyttet til højskolen som videnskabelig assistent i bygningsstatik og bærende konstruktioner; fra 1944 har han tillige haft del i forelæsninger og eksaminatorier i alle dele af fagene. Rambøll er tillige blevet betroet en undervisning i fundering og bærende konstruktioner for kunstakademiets arkitektstuderende. Hans virksomhed som ingeniør (i de senere år som selvstændig rådgivende ingeniør) afgiver vidnesbyrd om betydelig faglig indsigt og stor evne til at arbejde selvstændigt. Han har erfaring indenfor de fleste arter af bærende konstruktioner og ganske særligt indenfor husbygningssopgaver, hvor han har arbejdet ikke alene med de bærende dele, men med alle tilhørende problemer som akustik, lydisolering, varme, ventilation etc. Han har herigennem erhvervet en betydelig erfaring og indsigt i de mange forekommende materialer og deres anvendelse. Igennem undervisningen har han lagt gode pædagogiske evner for dagen. Hans litterære arbejder er i forhold til hans alder (36 år) anseelige både i antal og i lodighed. Rambøll har kun i mindre grad haft lejlighed til laboratoriemæssigt arbejde. Vi anser ham alt i alt for velkvalificeret til at beklæde professoratet i materiallære og jernbeton og finder, at han bør sættes som nr. 4.

d) Dr. *Hannemann* er udgået som bygningsingeniør fra Danmarks tekniske højskole i 1930 og har i de forløbne 17 år haft lejlighed til at arbejde med planlægning og udførelse af et stort antal bygværker, deriblandt adskillige større og mindre husbygninger og jernbetonkonstruktioner af mange arter. Med de udførte anlæg har i vidt omfang været forbundet arbejdet med valg af materialer og disses bedømmelse, undersøgelse og prøvning. Hannemann har gennem denne praksis erhvervet sig et udmærket omdømme og anses med rette for en meget dygtig, grundig og indsigtsfuld ingeniør. Fra 1934 har han været tilknyttet højskolens undervisning i bygningsstatik og bærende konstruktioner og har ved dette arbejde (der fra 1944 blev udvidet til også at omfatte forelæsninger og eksaminatorier i alle fagenes dele)

vist sig som en talentfuld og inciterende lærer. Hannemann har tillige vist levende interesse for fagets teoretiske og litterære side og har foruden sit doktorarbejde skrevet en række artikler, der viser betydelig evne til selvstændig tænkning. Hannemann har ikke i større omfang haft lejlighed til at udføre eksperimentelle arbejder i et laboratorium, men har planlagt og gennemført forskellige af den slags forsøg, der udføres på byggepladsen.

Alt i alt anser vi ham for velkvalificeret til at beklæde det ledige professorat og finder, at han bør sættes som nr. 3.

e) Dr. *Johansen* er udgået som bygningsingeniør fra Danmarks tekniske højskole i 1924 og virkede i de første 2 år som assistent hos professor Suenson. Han ofrede derefter 2 år på matematiske og elasticitetsteoretiske studier. Fra 1928-31 arbejdede Johansen som ingeniør med en række forskellige bygværker (husbygning, jernbetonbygværker) såvel planlæggelse som kontrol med udførelsen. Fra 1931 har Johansen været tilknyttet højskolens laboratorium for bygningsstatik først som honorarlønnet, fra 1936 som fast videnskabelig assistent. I 1943 fremmedes han til amanuensis og i 1945 til laboratorieingeniør. Johansen har gennem disse år udfoldet en mangesidet og meget dygtig gerning, der omfatter deltagelse i:

- 1) Planlæggelse og gennemførelse af forsøg i laboratoriet med konstruktioner i jernbeton, stål og træ,
- 2) Målinger på bygværker, dels under opførelse, dels færdige, til klarlæggelse af mangfoldige forskellige problemer,
- 3) Deltaget i besvarelsen af de spørgsmål, der i vanskelige tilfælde fra dansk og udenlandsk byggeri er blevet rettet til laboratoriet.

Desuden er Johansen efterhånden blevet så kendt og anset, at han ofte hjemmefra og udefra anmodes om bistand såvel ved teoretiske som ved eksperimentelle og konstruktive problemer særlig indenfor jernbetonbygværker.

Dr. Johansen har ved foredrag og som privatdocent vist god pædagogisk evne ved sit klare og velformede foredrag, men han har ellers ikke på højskolen været beskæftiget med undervisning hverken i laboratoriet, på konstruktionsstuerne eller i auditorierne.

Dr. Johansens videnskabelige og litterære arbejder er betydelige både af omfang og kvalitet; mange af hans arbejder, og dette gælder også doktordisputatsen, er af stor værdi for jernbetonkonstruktioner.

Vi understreger yderligere Johansens store indsigt i elasticitetsteori og plasticitetsteori, på hvilket område han for tiden indtager en ubestridt førsteplads blandt yngre danske ingeniører, og dette gælder også for området eksperimentel bygningsstatik.

Vi finder afgjort Johansen velkvalificeret til det ledige embede, men mener at måtte sætte ham som nr. 2.

f) Docent, dr. *Efsen* er udgået som bygningsingeniør fra Danmarks

tekniske højskole i 1915. Efter nogle års virksomhed i firmaet Christiani & Nielsen var Efsen i årene 1919–32 ledende ingeniør i det nye ingeniørfirma Monberg & Thorsen og har bidraget meget til denne virksomheds vækst og anseelse. Siden 1932 har Efsen været tilknyttet firmaet Wright, Thomsen & Kier. Efsens ingeniørgerning i disse 32 år fremtræder både ved sit omfang, ved sin alsidighed og ved den fremragende dygtighed, hvormed den er gennemført, som det usædvanlige. Særlig må fremhæves, at Efsen stedse har arbejdet såvel med konstruktørens som med entreprenørens problemer. Efsen har gennem årene i mange tilfælde haft ledelsen af såvel planlægning som udførelse af store komplicerede husbygninger, indbefattet alle ydelser og alle installationer. Efsen er en af de mest erfarne ingeniører på dette felt herhjemme og har gennem sin kritiske sans og sin iderigdom usædvanlige muligheder for at medvirke til fremme af forenklet og forbedret byggeri herhjemme.

Hans erfaring spænder iøvrigt over så at sige alle felter af byggeri og hidrører også fra mange særprægede og vanskelige opgaver, ved hvis gennemførelse Efsen har været i stand til at gøre en betydelig indsats på grund af sit talent som konstruktør, sin grundighed og sin teknisk-videnskabelige indsigt.

Efsen har gennem årene i udpræget grad interesseret sig for rationel indretning og udstyr af byggepladser, et område der nødvendigvis stedse må repræsentere et betydningsfuldt afsnit af byggeteknikken. Vi mener, at Efsen også på dette område hører til de førende herhjemme.

Det kan tilføjes, at Efsen har planlagt og udført adskillige forsøg på byggepladser og har vist megen opfindsomhed såvel ved forsøgsopstillinger som ved måleudstyr.

Efsens talrige videnskabelige publikationer er alle prægede af grundighed og iderigdom og har forskaffet ham betydelig anseelse såvel ude som hjemme. Doktordisputatsen fra 1930 og en del artikler omhandler rent teoretiske og beregningsmæssige problemer, medens andre artikler omhandler konstruktive og byggetekniske opgaver.

I 1932 blev Efsen ansat som docent i bygningsstatik og bærende konstruktioner. Han har ved undervisningen på konstruktionsstuerne vist sig som en dygtig lærer, medens hans mundtlige forelæsninger efter manges mening virker tørre og enstonige.

Med henblik på Efsens usædvanlige indsigt, erfaring og begavelse finder vi ham ikke alene velkvalificeret til det ledige embede, men vi mener tillige at måtte placere ham som nr. 1 blandt ansøgerne, således at vi må anbefale lærerrådet at søge det ledige professorat besat med dr. Efsen.

Det ledige professorat i bygningsstatik og bærende konstruktioner.

Der har til dette embede meldt sig tre ansøgere, nemlig:

- 1) Docent ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Axel Efsen,
- 2) Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Johan Georg Hannemann,
- 3) Lektor ved Danmarks tekniske højskole, dr. techn. Børge Johannes Rambøll.

De tre ansøgere har alle gennem lang tid haft tilknytning til højskolens undervisning og forskning i bygningsstatik og bærende konstruktioner og har desuden alsidige erfaringer som bygningsingeniører. Vi anser dem alle for vel kvalificerede til stillingen.

Idet vi henviser til de ovenfor (under omtalen af det ledige professorat i materiallære og jernbeton) samlede oplysninger om og bedømmelser af de tre ansøgere, skal tilføjes, at vi placerer ansøgerne i den ovenfor angivne nummerorden 1 til 3.

Såfremt lærerrådet skulle udtale sig for Efsens ansættelse i professoratet i materiallære og jernbeton, vil vi følgelig derefter anbefale lærerrådet at udtale sig for Hannemann's ansættelse i det ledige professorat i bygningsstatik og bærende konstruktioner.«

Ved behandlingen af disse indstillinger i lærerrådet foretoges først en omfattende almen drøftelse og derefter skred man til afstemning. Lærerrådet var beslutningsdygtigt, men kun 18 af medlemmerne afgav deres stemme. Af disse 18 stemte 15 for og 3 imod, at docent, dr. techn. A. V. Efsen indstilledes til det ledige professorat i materiallære og jernbeton, og at lektor, dr. techn. I. G. Hannemann indstilledes til det ledige professorat i bygningsstatik og bærende konstruktioner. For A. R. Holms og E. Thaulows indstilling stemte 3 for og 15 imod. Med hensyn til indstillingen fra femmandsgruppen bestemte lærerrådet ved en afstemning (14 stemmer for og 2 imod), at denne indstilling ikke skulle behandles nærmere, idet lærerrådets tilslutning til firemandsgruppens forslag måtte tilkendegive lærerrådets flertals udtalelse med hensyn til besættelse af de to professorater.

Ved skrivelse af 26. november 1947 afgav højskolen indstilling med hensyn til de to professoraters besættelse i overensstemmelse med lærerrådets vedtagelse, og som ovenfor anført udnævntes derefter docent, dr. Efsen til professor i materiallære og jernbeton, og dr. I. G. Hannemann til professor i bygningsstatik og bærende konstruktioner, begge fra 1. februar 1948.

c. Besættelse af lektoratet i aeroplanlære.

Efter at lektoratet på sædvanlig måde havde været opslået, indkom der een ansøgning til dette, nemlig fra kaptajn, cand. mag. P. N. Brandt-Møller. Efter at fagrådet for den maskintekniske ingeniørviden-

skab havde udtalt, at fagrådet måtte anse kaptajn Brandt-Møller for velegnet til lektoratet, og lærerrådet havde sluttet sig hertil, tilskrev højskolen under 16. januar 1948 ministeriet således:

»I skrivelse af 27. december f. å. (min. j. nr. 2588/47) har undervisningsministeriet udbedt sig en udtalelse herfra angående en ansøgning fra kaptajn P. N. Brandt-Møller om det under 19. november 1947 opslåede ledige lektorat i aeroplanlære.

Kaptajn Brandt-Møller er eneste ansøger til lektoratet. Kaptajnen har hidtil haft følgende løbebane:

Student 1926 – cand. mag. (matematik og fysik) 1932.

Flyveskolen 1934, derefter tjenstgørende flyver i hæren.

Officersskolen 1936–38, 1 års studium ved Officers Engineering Course ved School of Aeronautical Engineering R.A.F., Henlow 1938–39. 1940–43 kursus ved hærens flyvertropper og Danmarks tekniske højskole.

1943–44 medarbejder hos professor Granholm, Gøteborg.

1944 holdt forelæsninger i flyvemaskinkonstruktion ved Chalmers tekniske højskole.

1944–45 ingeniør ved Svenska Flygmotor A/B.

1946–47 studieophold (Postgraduate Course) ved aeronautisk afdeling af Imperial College omfattende: Aerodynamics, Aircraft Design, Materials of Aircraft and Aero-Engine Construction, Aircraft Structures, Aero-Engine Theory and Design, Air Navigation and Aircraft Instruments.

1947 kaptajn i hærens flyvertropper.

Kaptajn Brandt-Møller har derhos i afvigte år som medhjælper hos professor, dr. Jakob Nielsen forelæst over Aerodynamik, jfr. højskolens skrivelse af 12. april f. å. (min. j. nr. 1695/47), og gennem denne gerning er kaptajn Brandt-Møller højskolen bekendt som en dygtig forelæser, der med interesse er blevet fulgt af de studerende. Gennem sin teoretiske og praktiske uddannelse har kaptajn Brandt-Møller på en udmærket måde gjort sig kvalificeret til at beklæde den ledige lærestol.

Ansøgningen har været behandlet i fagrådet for den maskintekniske ingeniørvidenskab, der har udtalt, at kaptajn Brandt-Møller må anses for velegnet til at overtage lektoratet, og lærerrådet har eenstemmigt sluttet sig til fagrådets indstilling.

Undertegnede rektor må efter mit kendskab til ansøgerens faglige og personlige kvalifikationer anse ham for meget velkvalificeret til at beklæde det omhandlede lektorat, og såvel fra krigsministeriets som fra højskolens side anser man det for betydningsfuldt, at en aktiv officer i flyvertropperne kan overtage undervisningen ved højskolen såvel i aerodynamik som i luftfartøjer, jfr. højskolens skrivelse af 26. september f. å.

Lektorhonoraret udgør for tiden 2340 kr. + midlertidigt tillæg, men man har til finanslovsforslaget for 1947-48 foreslået honoraret forhøjet til 4800 kr. Fra højskolens side må man derfor henstille, at kaptajn Brandt-Møller også efter sin udnævnelse til lektor bevarer en del af det ved ministeriets skrivelse af 15. juli f. å. (min. j. nr. 1695/47) til-lagte honorar på 1600 kr. + midlertidigt tillæg, nemlig halvdelen deraf modsvarende det honorar på 800 kr. + midlertidigt tillæg, der oprin-delig er bevilget til en videnskabelig assistent ved laboratoriet for hydraulik, medens et honorar på 800 kr. + midlertidigt tillæg til en assistent i faget aeroplanlære stilles til rådighed for den medhjælper i faget, som lektoren i faget måtte knytte til sig.

I henhold til ovenstående tillader man sig at indstille, at kaptajn, cand. mag. Peter Nicolaj Brandt-Møller udnævnes til lektor i aero-planlære, og at der ved skrivelse til kurator anvises ham det nuværende lektorhonorar på 2340 kr. + midlertidigt tillæg, samt at det ved mini-steriets skrivelse af 15. juli f. å. bevilgede samlede honorar på 1600 kr. årlig + midlertidigt tillæg formindskes med halvdelen, således at kap-tajn Brandt-Møller, indtil hans lektorhonorar forhøjes, oppebærer 2340 kr. + 800 kr., alt med det midlertidige tillæg.

Udnævnelsen ønskes gældende fra 1. februar d. å.»

Ved skrivelse af 4. februar 1948 beskikkede ministeriet herefter kap-tajn Brandt-Møller som lektor i aeroplanlære og tiltrådte, at han indtil videre udover lektorhonoraret fik et honorar på 800 kr. + midlertidigt tillæg.

d. Besættelse af professoratet i belysningsteknik.

På normeringsloven for 1948-49 oprettedes der et professorat i be-lysningssteknik. I anmærkningerne til normeringsloven vedrørende op-rettelse af et sådant professorat anførtes der følgende:

»Undervisningen i belysningsteknik ved Danmarks tekniske høj-skole varetages af en amanuensis af 1. grad, der er den første, der her i landet har gjort belysningsteknikken til genstand for et systematisk forskningsarbejde, og den af ham med støtte af staten og de store fonds skabte belysningstekniske laboratorieafdeling har i forbindelse med den pågældendes indsigt og arbejde skabt mulighederne for, at Danmarks tekniske højskole bliver centralstedet for de skandinaviske lande for den belysningstekniske forskning. Endvidere er højskolen nu blevet sat i stand til at give en videregående undervisning i belysningstek-nikken for studerende, der ønsker at uddanne sig specielt i dette fag, og at optage forskningsmæssige og måletekniske opgaver. Som lektor har den pågældende holdt forelæsninger i belysningsteknik for de byg-ningsingeniørstuderende, der vælger husbygning som speciale, men ved den nu vedtagne nyordning af undervisningen for elektroinge-niørerne er belysningsteknik nu også blevet et særligt fag for elektro-

ingeniørerne, hvorved lektorens undervisningspligt kendeligt er blevet forøget.

Under henvisning hertil foreslås det, at der oprettes et professorat i belysningsteknik for den pågældende, hvilket dog samtidig muliggør, at en stilling som amanuensis af 1. grad nednormeres til en stilling som amanuensis af 2. grad.«

Den i forslaget nævnte amanuensis er civilingeniør Johan Georg Christian Weber, der efter højskolens indstilling herefter ved kgl. resolution af 26. april 1948 udnævntes til professor i belysningsteknik fra 1. april 1948.

e. Besættelse af et professorat i fysik.

Efter at professor E. S. Johansen havde meddelt, at han agtede at søge om afsked fra sit embede fra 31. august 1948, modtog højskolen under 21. februar s. å. en af professorerne T. Bjerger, H. M. Hansen, Jul. Hartmann, E. S. Johansen og Ebbe Rasmussen sålydende udtalelse:

»I anledning af, at professor E. S. Johansen agter at indgive ansøgning om afsked fra 1. september d. å., ønsker undertegnede lærere og censorer i fysik ved højskolen at udtale følgende.

Mellem de danske fysikere, som kan ventes at komme i betragtning ved besættelsen af den således ledigt blivende stilling, må docent i fysik ved Danmarks farmaceutiske højskole, dr. phil. R. E. H. Rasmussen efter vor mening afgjort betragtes som den bedst kvalificerede.

Dr. Rasmussen er født 1901, blev cand. mag. i fysik 1928 (med udmærkelse), modtog universitetets guldmedaille 1930 og blev dr. phil. 1936 på afhandlingen »Om Luftarters Strømning i snævre Kanaler«.

Fra 1928 til 1942 var han ansat som assistent, senere amanuensis, ved Danmarks tekniske højskoles fysiske samling; 1942 blev han udnævnt til docent i fysik ved Danmarks farmaceutiske højskole. Til lige er han siden 1937 lærer i fysik ved Danmarks tekniske højskoles forberedelseskursus.

Sin videnskabelige virksomhed begyndte han under professor Martin Knudsens ledelse, og en del af hans senere produktion, således disputatsen, kan betragtes som en fortsættelse af professor Knudsens arbejde. Mellem hans øvrige arbejder skal særlig fremhæves den overordentlig smukke afhandling om lydens absorption i inhomogene medier, hvori han som den første opstillede den fuldstændige teori for dette fænomen. Dette førte ham ind på en bredt anlagt, endnu ikke afsluttet, undersøgelse over kavitationsfænomener og deres påvirkning gennem lufttilblanding.

Ved disse arbejder har han vist en sjælden evne til at finde frem til nye og betydningsfulde opgaver, og han har behandlet disse på ud-

præget original måde under fuld beherskelse af såvel den teoretiske som den eksperimentelle side.

Både ved Danmarks farmaceutiske højskole, hvor han har måttet opbygge en ny undervisning, såvel teoretisk som eksperimentel, og ved Danmarks tekniske højskoles forberedelseskursus har han vist fremragende pædagogiske evner, hvilket også fremgår af hans udmærkede lærebog i mekanisk fysik.

Hans videnskabelige og en væsentlig del af hans pædagogiske virksomhed falder inden for det område af fysiken, som er henlagt under den nu ledigt blivende lærestol, og han har derfor ganske særlige forudsætninger for at overtage ledelsen af højskolens fysiske laboratorium I og varetage den dertil knyttede undervisning.

Vi har drøftet, hvilke andre danske fysikere der muligvis kunne komme i betragtning ved stillingens besættelse, og er kommet til det resultat, at dr. Rasmussens kvalifikationer, særlig i betragtning af det lige anførte, er sådanne, at han i tilfælde af, at stillingen oplås ledig, og han søger den, må være selvskreven til at blive den foretrukne ved et sagkyndigt udvalgs bedømmelse.

Den omstændighed, at dr. Rasmussen i forvejen beklæder en lærerstilling ved en højere undervisningsanstalt, kunne imidlertid muligvis medføre, at han kunne nære nogen betænkelighed ved at søge den heromtalte stilling, hvis den bliver oplået.

Vi vil derfor henstille til rektor at overveje, om der kunne være basis for at opfordre ham til at overtage stillingen uden opslag, idet vi mener, at det ville være af stor betydning for højskolen at knytte ham til sig som forsker og lærer.

Da vi har erfaret, at rektor i nær fremtid rejser bort i nogen tid, har vi ønsket at fremsætte denne udtalelse allerede nu, idet det er af vigtighed, at den, der skal overtage professor Johansens stilling, bliver udpeget så tidligt, at han kan træffe de nødvendige forberedelser.«

Lærerrådet vedtog herefter at udtale, at man måtte ønske, at det ledigt blivende professorat ikke blev oplået, og lærerrådet tiltrådte endvidere, at docent, dr. R. E. H. Rasmussen blev opfordret til at overtage professoratet, forsåvidt et udvalg bestående af de ovennævnte underskrivere af skrivelse af 21. februar 1948, suppleret med de to universitetsprofessorer dr. I. C. Jacobsen og dr. Chr. Møller, eenstemmigt ville foreslå dette. Dette udvalg indstillede den 1. marts 1948 eenstemmigt, at docent, dr. R. E. H. Rasmussen udnævntes til professor i fysik ved højskolen, og efter at docent Rasmussen havde erklæret sig villig til at overtage denne lærestol, blev han efter højskolens indstilling ved kgl. resolution af 20. april 1948 udnævnt til professor i fysik fra 1. september 1948.

f. *Besættelse af docenturet i bygningsstatik og jernkonstruktioner.*

Ved docent, dr. A. V. Efsens udnævnelse til professor blev det af af ham hidtil beklædte docentur på sædvanlig måde opløst. Der meldte sig til denne lærestol følgende ansøgere:

Lektor ved håndværkerskolen i Haslev, civilingeniør Søren Peder Andersen,

Civilingeniør Jens Adolf Jensen,

Civilingeniør Marius Olsen og

Lektor, dr. techn. Børge Johannes Rambøll.

Det af lærerrådet nedsatte bedømmelsesudvalg bestående af professorerne Bretting, Efsen, Engelund og Frandsen samt overingeniør, cand. polyt. H. Forchhammer og dr. techn. N. J. Nielsen afgav under 9. marts 1948 følgende eenstemmige udtalelse om disse ansøgere:

a) Civilingeniør Marius Olsen er ca. 50 år gammel og er den næstældste af ansøgerne. Hans ansøgning er meget lidt oplysende, men efter hvad der er udvalget bekendt, er han en kyndig ingeniør, der i mange år har virket ved De danske statsbaners baneafdeling, hvor han har arbejdet med bærende konstruktioner.

Udvalget må finde, at han vel har erhvervet en faglig erfaring, men han har iøvrigt ikke dokumenteret pædagogiske og videnskabelige evner i tilstrækkelig grad til at komme i betragtning ved besættelsen af et embede som det foreliggende.

b) Civilingeniør Jens Adolf Jensen er efter alt foreliggende en kyndig og anset ingeniør med en ikke ringe erfaring indenfor bærende konstruktioner særlig indenfor husbygning. Da han iøvrigt ikke har dokumenteret hverken pædagogiske eller videnskabelige evner, må udvalget finde, at han bør træde tilbage for de to næste ansøgere under c) og d).

c) Civilingeniør Søren Peder Andersen, der er den ældste af ansøgerne (ca. 52 år gammel), er en meget erfaren ingeniør, der tillige har beskæftiget sig meget med undervisning og må anses for en god pædagog. Derimod har han aldrig dokumenteret videnskabelig interesse, og der er da heller ikke henvist til litterære arbejder eller lignende. Alt taget i betragtning finder udvalget derfor, at han ubetinget må træde tilbage for den 4. ansøger under d).

d) Lektor, dr. techn. Børge Johannes Rambøll er udgået som bygningsingeniør fra Danmarks tekniske højskole i 1935 og har i de foreløbne år haft ansættelse dels hos entreprenører, dels hos rådgivende ingeniører og har herved gennemgået en omfattende og alsidig træning som bygningsingeniør. Fra 1938 har Rambøll tillige været knyttet til højskolen som videnskabelig assistent i bygningsstatik og bærende konstruktioner; fra 1944 har han tillige haft del i forelæsninger og eksaminatorier i alle dele af fagene. Rambøll er tillige blevet betroet

en undervisning i fundering og bærende konstruktioner for kunstakademiets arkitektstuderende. Hans virksomhed som ingeniør (i de senere år som selvstændig rådgivende ingeniør) afgiver vidnesbyrd om betydelig faglig indsigt og stor evne til at arbejde selvstændigt. Han har erfaring indenfor de fleste arter af bærende konstruktioner og ganske særlig indenfor husbygningsopgaver, hvor han har arbejdet ikke alene med de bærende dele, men med alle tilhørende problemer som akustik, lydisolering, varme, ventilation etc. Han har herigennem erhvervet en betydelig erfaring og indsigt i de mange forekommende arter af bærende konstruktioner. Igennem undervisningen har han lagt gode pædagogiske evner for dagen. Hans litterære arbejder er i forhold til hans alder (36 år) anselige både i antal og i lødighed.

Udvalget finder, at denne ansøger, såvel hvad begavelse angår som i henseende til pædagogisk og videnskabelig dygtighed, er sine medansøgere langt overlegen og anser ham for at være fortrinligt egnet til at beklæde docenturet.

Vi tilråder eenstemmigt højskolen at gøre indstilling om dr. Rambølls ansættelse i embedet.«

Udvalget var af lærerrådet bemyndiget til at afgive dets indstilling direkte til højskolen, forsåvidt indstillingen var eenstemmig, og højskolen afgav herefter indstilling til ministeriet i overensstemmelse med udvalgets eenstemmige forslag. Ved kgl. resolution af 26. april 1948 udnævntes dr. B. J. Rambøll herefter til docent i bygningsstatik og jernkonstruktioner.

*g. Docent, dr. techn. B. J. Rambølls konstitution som professor i
materiellære og jernbeton.*

Under 13. marts 1948 modtog højskolen fra professor, dr. A. V. Efsen en ansøgning om 2 års orlov for at kunne overtage en af den argentinske regering tilbudt stilling som teknisk rådgiver for den argentinske minister for offentlige arbejder. Efter forudgående mundtlig forhandling med undervisningsministeriet godkendte undervisningsministeriet ved skrivelse af 22. marts s. å. professor Efsens ansøgte orlov fra 1. april 1948 at regne. Højskolen fremsatte herefter overfor ministeriet forslag til en vikarordning under professor Efsens orlov, og ved skrivelse af 22. juni 1948 godkendte ministeriet følgende vikarordning:

»Under henvisning til hr. rektorens skrivelser af 18. marts og 5. april d. å. vedrørende vikarordningen under professor, dr. A. V. Efsens orlov, i anledning af at denne i 2 år skal opholde sig i Argentina som teknisk rådgiver for dette lands regering, godkender ministeriet efter stedfunden brevveksling med finansministeriet herved følgende ændringer i undervisningen, der ifølge det oplyste ingen merudgift vil

medføre for staten, idet udgiften til konstitutionshonorar til docent Rambøll og udgift til vikarer, 4200 kr. årlig, samt udgift til censorer og til den nye assistent, 7650 kr. årlig, modsvares af den besparede professorløn.

1) Docent, dr. techn. B. J. Rambøll konstitueres som professor i jernbeton og materiallære og leder laboratoriet sammen med professor, dr. A. H. M. Andreasen.

2) Civilingeniør Ole Glarbo overtager forelæsningerne i materiallære og med assistance af ingeniør Forum det daglige arbejde i laboratoriet samt de studerendes Øvelser.

3) Civilingeniør Henning Madsen overtager forelæsninger i jernbeton.

4) Civilingeniørerne Højlund Rasmussen, Brøndum Nielsen og Folmer Andersen overtager en del af dr. Rambølls forelæsninger, bl. a. i bygningsstatik.

5) Der ansættes en assistent i fagene bygningsstatik og bærende konstruktioner med lønning, svarende til begyndelseslønnen for en honorarlønnet amanuensis.

6) Professor, dr. A. H. M. Andreasen tager effektivt del i styrelsen af laboratoriet.«

h. Besættelse af professoratet i mekanisk teknologi.

Ved den nye lønningsslov af 6. juni 1946 omdannedes et docentur i mekanisk teknologi til et professorat. Af forskellige grunde har man måttet udskyde besættelsen af denne lærestol, idet man bl. a. måtte ønske, at det overvejedes, hvorledes fagfordelingen mellem de tre professorater i faget fremtidig skulle være. Efter at fagrådet for den maskintekniske ingeniørvidenskab havde udtalt, at det nu måtte anse tidspunktet egnet for at søge at få professoratet besat, blev dette på sædvanlig måde opslået, hvorefter der indkom 4 ansøgninger, nemlig fra amanuensis, civilingeniør, dr. Ing. Niels Engel, civilingeniør Axel Emil Flint, afdelingsingeniør Ove Høegh-Guldberg Hoff og civilingeniør Vagn Aage Jeppesen. Til at bedømme disse ansøgninger nedsatte lærerrådet et sagkyndigt udvalg bestående af civilingeniør V. B. Dahl, støberichef A. J. P. Haagensen, fabrikejer, dr. rer. polit. S. Heineke, professor E. K. Henriksen, professor A. R. Holm, professor V. A. Kjær og professor E. Thaulow med højskolens rektor som formand. Dette udvalg fremsatte i juli 1948 følgende udtalelse om de 4 ansøgere:

»Ved udvalgets møde den 24. juni d. å. var der enighed om, at civilingeniør *Flint* ikke kunne komme i betragtning ved besættelsen af det foreliggende professorat, idet han ikke specielt har beskæftiget sig med støberiteknik. Civilingeniør Flint, der er født den 23. december 1907, blev polyteknisk kandidat som maskiningeniør i januar 1935. Han har særlig arbejdet ved maskinfabrikker og er nu driftsingeniør ved

Espholins Maskinfabrik A/S. Hans litterære arbejder handler alle om industriens rationalisering og arbejdsstudier, for hvilke emner han har vist en betydelig interesse.

Dr. ing. *Niels Nicolaj Engel*, der er født den 21. november 1904, blev polyteknisk kandidat som kemiingeniør (fabrikingeniør) 1928. Han har derefter i særlig grad beskæftiget sig med metalforskning først ved Kaiser-Wilhelm Institut für Eisenforschung Düsseldorf, hvor han erhvervede dr. ing. graden; senere – fra 1935 – som assistent senere amanuensis ved Danmarks tekniske højskoles laboratorium for metallære. Fra 1931 til 1935 har han haft ingeniørstillinger i ind- og udland – deraf halvdelen af tiden ved A/S Fisker & Nielsen i København. Hans litterære arbejder er ret talrige og behandler næsten udelukkende metallurgiske og metalkemiske emner.

Udvalget var enig i, at dr. ing. Niels Engel har en betydelig indsigt og erfaring i metallurgien, men da dette kun udgør et enkelt – og i omfang mindre – område inden for faget, der tillige kræver en betydelig støberiteknisk og maskinteknisk erfaring, mente udvalget ikke, at han kunne komme i betragtning ved besættelsen af det foreliggende embede.

Civilingeniør *Vagn Aage Jeppesen* er født den 12. februar 1919. Efter realeksamen gennemgik han fuldstændig håndværksmæssig læretid som maskinarbejder. Efter adgangseksamen til Danmarks tekniske højskole 1935 blev civilingeniør Jeppesen polyteknisk kandidat som maskiningeniør i 1945 med et meget smukt eksamensresultat. Fra foråret 1945 til 1. september 1946 var han ansat som ingeniør ved Vald. Birns jernstøberi og maskinfabrik i Holstebro. Herefter blev han ansat som videnskabelig assistent i mekanisk teknologi hos professor Thaulow. Han har i den forløbne tid som forventet vist en betydelig dygtighed med fortrinlige evner såvel som lærer som til videnskabeligt og konstruktivt arbejde. Udvalget deler professor Thaulows tro på civilingeniør Jeppesens gode fremtidsmuligheder og deler ligeledes professorens ønske om at søge ham bevaret for arbejdet ved højskolen.

Udvalget finder dog, at han endnu er for uerfaren til at komme i betragtning ved besættelsen af det ledige embede.

Afdelingsingeniør, cand. polyt. *Ove Høegh-Guldberg Hoff* er født den 16. november 1905 og blev polyteknisk kandidat som maskiningeniør 1930. Afdelingsingeniør Hoff fik derefter ansættelse ved A/S Titan, hvor han uddannedes i støberiet, og ved hvis medvirken han fra november 1930 til august 1931 studerede ved »École supérieure de fonderie« i Paris, hvorefter han virkede som ingeniør ved A/S Titans støberi til 1935.

Fra februar 1935 til 30. april 1938 var afdelingsingeniør Hoff ansat som ingeniør ved A/S De forenede Jernstøberier i Frederiksværk og var her særlig beskæftiget med smelteovnene, jernblandingen, mate-

rialekontrollen og blødstøbegodset samt med forsøg og med planer til forbedring af arbejdsmetoder. Fra maj 1938 til oktober 1940 virkede afdelingsingeniør Hoff som ingeniør hos firmaet Schertiger & Co., især ved salg og service vedrørende støbermaskiner og mekaniseret støberi.

I oktober 1940 knyttedes han som leder til danske jernstøberiers støberikonsultation. Han udarbejdede desuden planer for det i 1943 oprettede støberiindustriens undervisnings- og forsøgstøberi, for hvilket han siden (med afbrydelse i krigens sidste tid, hvor han, der var aktivt medlem af modstandsbevægelsen, var i tysk fængsel) har virket som leder. Arbejdet i stillingen har således dels været rådgivende med henblik på industriens aktuelle problemer (f. eks. vanskeligheder opstået på grund af krigen), projektering samt en ikke helt ringe undervisning (støbemesterskolen og håndværkerundervisning for formere, modelsnedkere o. s. fr.).

Afdelingsingeniør Hoff har skrevet talrige artikler og forfattet enkelte lidt større afhandlinger med emner indenfor faget. Artiklerne viser i hovedsagen hans gode evne til at følge med i udlandets arbejder og fremsætte resultaterne på en klar og efter læsekredsen velafpasset måde. De enkelte større afhandlinger bærer vidnesbyrd om grundig viden og evne til at arbejde selvstændigt. Som foredragsholder og lærer har afdelingsingeniør Hoff efter alt foreliggende fortrinlige evner.

Afdelingsingeniør Hoff er således den af ansøgerne, der for tiden i videst grad med sikkerhed opfylder de fordringer, der må stilles til den, der skal beklæde embedet, nemlig:

Han har en god og omfattende ingeniørerfaring fra en væsentlig del af professoratets område.

Han har vist gode evner også som lærer.

Han har vist stor interesse for at følge støberiets litterære og videnskabelige side og har efter mulighed på god måde bidraget hertil.

En del af fagets område som svejsning, presning og smedning har afdelingsingeniør Hoff meget mindre erfaring i end i støbning. Udvalget mener dog, at dette ikke bør være nogen hindring, idet man har den formening, at afdelingsingeniør Hoff vil have evne til at give sin undervisning således, at teknologiens forskellige muligheder får en korrekt stilling i helheden.

Udvalget indstiller med den ovenfor givne motivering, at afdelingsingeniør Ove Høegh-Guldberg Hoff søges ansat i det ledige embede som professor i mekanisk teknologi.«

Til denne indstilling sluttede lærerrådet sig, og efter højskolens indstilling udnævntes afdelingsingeniør, cand. polyt. Ove Høegh-Guldberg Hoff ved kgl. resolution af 31. august 1948 til professor i mekanisk teknologi fra 1. september s. å.